

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 lutego 2023 roku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł. odmówił M. B. prawa do renty socjalnej w oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej z dnia 14 lutego 2023 roku, nie stwierdzające u wnioskodawcy całkowitej niezdolności do pracy.

Od powyższej decyzji M. B. reprezentowany przez matkę D. B. odwołał się w dniu 1 marca 2023 roku, podnosząc, iż niniejsza decyzja jest dla skarżącego krzywdząca i nie odpowiada prawu, bowiem opinie lekarskie były wydawane zaocznie bez bezpośredniego badania wnioskodawcy przez co stan zdrowia nie został prawidłowo oceniony.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

M. B. urodził się w dniu (...), jest uczniem III klasy liceum, bez zawodu, nigdy nie pracował.

W dniu 21 grudnia 2022 roku ubezpieczony za pośrednictwem pełnomocnika swojej matki D. B. złożył wniosek o przyznanie prawa do renty socjalnej (wniosek k. 1 akt ZUS).

W dniu 20 stycznia 2023 roku wnioskodawca zostało wydane przez Lekarza Orzecznika ZUS orzeczenie, w którym na podstawie dokumentacji lekarskiej bez badania wnioskodawcy stwierdził wysoką krótkowzroczność obu oczu, retinopatię wcześniaczą, stan po laserowaniu siatkówki, stan po (...) 2x z powodu odwarstwienia siatkówki, rzekomosoczewkowość prawego oka. Lekarz Orzecznik ZUS orzekł, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy zarobkowej (opinia i orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS k. 6 i 87 dokumentacji medycznej w aktach ZUS).

Od powyższego orzeczenia wnioskodawca złożył sprzeciw do Komisji Lekarskiej ZUS zarzucając brak badania i konsultacji okulistycznej (sprzeciw k. 88/89 dokumentacji medycznej w aktach ZUS).

Rozpatrując wniesiony sprzeciw Komisja Lekarska w dniu 14 lutego 2023 roku rozpoznała u wnioskodawcy retinopatię wcześniaczą, stan po laserokoagulacji obu oczu, stan po (...) z powodu odwarstwienia siatkówki oka prawego, stan po fakovitrektomii oka prawego z powodu zaćmy powikłanej. Komisja wydała orzeczenie o braku całkowitej niezdolności do pracy (opinia i orzeczenie Komisji ZUS k. 8 i k. 91 dokumentacji medycznej w aktach ZUS).

W oparciu o powyższe orzeczenie organ rentowy w dniu 22 lutego 2023 roku odmówił ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej (decyzja ZUS – k. 13 akt ZUS).

W oparciu o dowód z opinii biegłego lekarza okulisty Sąd ustalił, że u M. B. występuje retinopatia wcześniacza, stan po operacji odwarstwionej siatkówki w oku prawym, pseudosoczewkowość oka prawego, wysoka krótkowzroczność degeneracyjna z astygmatyzmem obu oczu, stan po laseroterapii siatkówek obu oczu w przebiegu wcześniactwa, praktyczną ślepotę oka prawego i niedowidzenie oka lewego. Rokowanie u odwołującego niepewne, praktyczna ślepota oka prawego i wysoka krótkowzroczność degeneracyjna siatkówki oka lewego w granicach -30D z bardzo dużymi zmianami zwyrodnieniowymi na obwodzie siatkówki, zagrażającymi odwarstwieniem siatkówki powodują całkowitą niezdolność do pracy od dnia złożenia wniosku do 13 grudnia 2025r. i niezdolność ta powstała przed 18 rokiem życia. (opinia biegłego okulisty k. 50 – 51 odwrót).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie w szczególności załączone do akt sprawy akta rentowe ubezpieczonego oraz wydaną w sprawie opinię biegłego okulisty, którego specjalizacja odpowiada rodzajowi schorzeń występujących u wnioskodawcy. Sąd zaliczył w poczet materiału dowodowego w/w opinię biegłego sądowego albowiem jest ona jasna, spójna i rzetelnie opisuje stan zdrowia wnioskodawcy. Pozwany organ rentowy nie kwestionował treści opinii ani wniosków orzeczniczych w niej zawartych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych, odwołanie zasługuje na uwzględnienie skutkując zmianą zaskarżonej decyzji.

Stosownie do treści art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej (Dz. U. z 2003 r., Nr 135, poz. 1268 z późn. zm.), renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

1. przed ukończeniem 18. roku życia;
2. w trakcie nauki w szkole lub szkole wyższej – przed ukończeniem 25. roku życia;
3. w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Z kolei pkt 2 powyższego przepisu brzmi: osobie, która spełnia warunki określone w ust. 1 przysługuje:

1. renta socjalna stała – jeśli całkowita niezdolność do pracy jest trwała;
2. renta socjalna okresowa – jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Zgodnie z treścią przepisu art. 12, ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku (Dz. U. z 2004r. Nr 39, poz. 353 z późn. zm.) o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Niezdolność do pracy orzeka się na okres nie dłuższy niż 5 lat, natomiast jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy przed upływem 5. lat, niezdolność do pracy orzeka się na okres dłuższy niż lat 5 (art. 13 ust. 2 i 3 ustawy).

Podnieść należy, iż poziom posiadanych kwalifikacji, wyznacza zakres pracy, do której można odnosić ocenę zdolności do pracy w rozumieniu art. 12 i 13 ustawy. Aktualny jest również pogląd o konieczności ujmowania łącznie aspektu medycznego i ekonomicznego niezdolności do pracy (wyrok Sądu Najwyższego z 10 czerwca 1999 r, II UKN 675/98, OSNAPiUS 2000 nr 16, poz. 624).

Ustalenia dokonane w toku przedmiotowej sprawy uzasadniają zmianę zaskarżonej decyzji. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało bowiem, że wnioskodawca z punktu widzenia okulistycznego jest osobą całkowicie niezdolną do pracy do dnia 13 grudnia 2025 r. w rozumieniu art. 12 wskazanej powyżej ustawy. Wynika to w sposób jednoznaczny z przedłożonej i stanowiącej pełnowartościowy dowód w sprawie opinii biegłego okulisty a zatem o specjalizacji lekarskiej odpowiadającej charakterowi schorzeń występujących u odwołującego, potwierdzając tym samym zasadność odwołania od zaskarżonej decyzji.

Podkreślić należy, że przy ocenie biegłego lekarza Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że sposób motywowania oraz stopień stanowczości wniosków wyrażonych w opinii biegłego jest jednym z podstawowych kryteriów oceny dokonywanej przez Sąd, niezależnie od kryteriów zgodności z zasadami wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego oraz podstaw teoretycznych opinii (tak postanowienie SN 2000.11.27. (...) CKN 1170/98 OSNC 2001 nr 4 poz. 84).

Kluczowa dla sprawy opinia sądowo – lekarska biegłego okulisty sporządzona na użytek niniejszej sprawy - zdaniem Sądu - jest w swojej treści wyczerpująca, dostatecznie uzasadniona i nie budząca żadnych wątpliwości. Z punktu widzenia okulistycznego, u wnioskodawcy przeciwwskazany jest jakakolwiek praca zawodowa a stopień zaawansowania schorzeń powoduje ślepotę oka prawego i znaczne niedowidzenie oka lewego z zagrożeniem

odwarstwienia siatkówki a więc groźbą pełnej ślepoty. Z punktu widzenia okulistycznego wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy do dnia 13 grudnia 2025 roku.

Mając zatem na względzie wymienione wyżej okoliczności Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

/Jacek Chrostek/